

د عبرانیانو په نوم خط

پېژندگلو

د عبرانیانو د کتاب بنیادی مقصد دا دے چې په ایماندارانو باندې د دې خبرې زور راوړی چې په خپل ځان کښې د صبر او برداشت ماده پیدا کړی او په حضرت عیسیٰ مسیح باندې په خپل ایمان کښې قائم پاتې شی. د دې کتاب لیکوال مونږ ته د زړې لوښامې مطلب د خدای پاک د منصوبې په رڼا کښې په حضرت عیسیٰ مسیح کښې ښائی، نو بیا د دې کتاب لیکونکې حضرت عیسیٰ د خدای پاک د زوی په حیثیت مونږ ته ښکاره کوی چې حضرت عیسیٰ د خدای پاک د جلال مظهر او د خدای پاک د ذات تصویر دے او ټول کائنات په خپل زورور کلام سمبالوی. دا کتاب هم د بنی اسرائیلو قوم یعنی عبرانیانو ته د دې خبرې وضاحت کوی چې حضرت عیسیٰ مسیح په خپله د خدای پاک آخری کلام دے. نو هیڅ څوک او هیڅ څیز هم د هغه دا لوړ مقام نه نیولے او نه پوره کولے شی نه کوم مذهبی رواج او نه کوم مذهبی مشر د هغه نه مخکښې کېدے شی. او د دې خط پاتې حصه د دې خبرې وضاحت کوی چې د حضرت عیسیٰ مسیح په حقله دا هر څه رښتیا دی. د دې خط زیاته حصه په دې موضوع رڼا اچوی هغه څه چې حضرت عیسیٰ په سولۍ سر ته ورسول دا د هم هغه کارونو او جذباتو آخر وو چې په مقدس کتاب کښې ورته د سر ته رسولو اشاره شوې ده. نو

چې د دې نه پس بيا نور داسې کارونه ونه شي. په دې خط
 کښې حضرت عيسى د نوى او بنه حضرت موسى په حيثيت
 پېش کړې شوي دې څوک چې خپل قوم د گناه د غلامۍ
 نه آزادوي، او يو نوى وعده شوى ملک ته يې رهنمائي کوي،
 حضرت عيسى مسيح هغه لوى امام دې چې زمونږ ضعیف
 او کمزورى نيغ په نېغه د خدائ پاک د رحم د چترۍ د
 سورې لاندې راولي. د عبرانيانو مذهبي بصيرت او دارومدار
 په هغه څيزونو دې کوم چې په جنت کښې موجود دی نو دا
 د هغې يو تصور او سورې دې. او د ايمان په ميدان کښې
 حضرت عيسى يو مکمل او پوره حقيقت دې. حضرت
 عيسى په خپله آخرى منلې شوى قربانى ده نو بيا د دې نه
 وروستو د پخوانو مذهبي دستورونو قربانو گنجایش نه ليدلې
 کيږي. دا کتاب ايماندارانو ته د تکليفونو او مصيبتونو په
 زمانه کښې ليکلې شوي دې، او په کښې د ايمان نه د
 اورېدو په حقله ډېر ځل خبر ورکړې شوي دې او د صبر
 او استقامت تاکيد په کښې شوي دې. د ټولو نه مشهور باب
 په کښې يوولسم باب دې. په کوم کښې چې د هغه زبرگانو
 فهرست دې چا چې په هره موقعه خپل ايمان محفوظ
 ساتلې دې برداشت يې کړې دې او قائم پاتې شوى دى. دا
 ټول برکتونه د خدائ پاک له خوا نه حاصل شوى دى. د
 حفظ کولو دپاره ۱۲: ۱ آيت ”نو په دې وجه بيا چې د گواهانو
 دومره لويه گڼه زمونږ نه چاپېره ده نو راځئ چې مونږ هم هر
 يو پيټې او هغه گناه چې مونږ په آسانۍ سره انښلوی د ځان
 نه لرې کړو، او راځئ چې په هغه منډه کښې په صبر سره
 وزغلو چې مونږ له مقرر ده.“

حضرت عیسیٰ کلمۃ اللہ دیے

۱) پہ تہرہ زمانہ کبھی خُدائی پاک زمونڊر پلار نیکہہ تہ دہر خُله پہ مختلفو طریقو د نبیانو پہ وسیلہ خبری وکری۔
۲) خو پہ دې آخرہ زمانہ کبھی ہغہ موند تہ د خپل زوی پہ وسیلہ خبری وکری چا چې ہغہ د ټولو څیزونو وارث مقرر کړو او د ہغہ پہ وسیلہ یې کائنات پیدا کړل. ۳) ہغہ د خُدائی د جلال مظهر او ہغہ د خُدائی د ذات تصویر دی او ہغہ ټول کائنات پہ خپل زورور کلام سمبالوی. کله چې ہغہ زمونډر گناہونہ پاک کړل نو پہ آسمان کبھی د قادر مطلق خُدائی بنی لاس تہ کبہناستو.

حضرت عیسیٰ د فرښتو نہ لوی دیے

۴) نو څنگہ چې زوی د فرښتو نہ لوی دیے نو دغه شان د ہغہ نوم د هغوی نہ لوی دیے کوم چې ہغہ تہ پہ میراث کبھی ملاو شوے دیے. ۵) ځکه چې خُدائی پاک کله ہم کومی فرښتی تہ دا نہ دی فرمائیلی چې، ”تہ زما زوی یې، او د نن نہ زہ ستا پلار شوم.“ او بیا دا چې، ”زہ بہ د ہغہ پلار یم او ہغہ بہ زما زوی وی.“ ۶) او بیا چې خُدائی پاک خپل اول پیدا شوے، دُنیا تہ راوی نو ہغہ فرمائی چې، ”د خُدائی پاک ټولی فرښتی دې ہغہ تہ سجدہ وکری.“ ۷) او د فرښتو پہ حقلہ فرمائی چې، ”ہغہ د خپلو فرښتو نہ هواگانی جوړوی او د خپلو خادمانو نہ د اور شُغلی جوړوی.“ ۸) خو خپل زوی تہ فرمائی چې، ”اے خُدایہ پاکہ، ستا تخت بہ تل تر تلہ وی او د صداقت امسا ستا د بادشاہی امسا دہ. ۹) تا د

صداقت سره مينه او د شرارت نه نفرت وکړو، په دې وجه
 خدای پاک، يعنې ستاسو خدای پاک، ته د خوشحالی په تېلو
 د خپلو ملگرو په نسبت زيات مسح کړې. “ (۱۰) او، ” اے
 مالک، تا د زمکې بنياد د ازل نه کېښودو او آسمان ستا د
 لاس کار دے. (۱۱) هغه به فنا شی خو ته به باقی پاتې يې، او
 هغه ټول به د جامو په شان زارۀ شی. (۱۲) ته به هغوی د زړې
 جوغې په شان راوڼگارې او د جامو په شان به هغوی بدل
 کړے شی. خو ته به تل تر تله هم هغه يې او د تل دپاره به قائم
 دائم يې. “ (۱۳) خو خدای پاک فرېښتې ته کله هم نه دی
 فرمائيلی چې، ” ته زما بنی لاس ته کېښنه ترڅو چې زه ستا
 دشمنان ستا د پښو د لاندې چوکۍ جوړ نه کړم. “ (۱۴) ولې
 ټولې فرېښتې خدمت گزار روحونه نه دی کوم چې د هغه
 خلقو د خدمت دپاره رالېږلے شوی دی څوک چې د
 خلاصون وارثان دی؟

لوی خلاصون

۲ (۱) په دې وجه مونږ له په کار دی چې په هغه څه ډېر
 غور وکړو څه چې مونږ واورېدل، نو هسې نه چې مونږ د دې
 نه لرې لار شو او ونه ښوئېږو. (۲) ځکه کوم کلام چې د
 فرېښتو په وسيله ورکړے شوے وو هغه قائم پاتې شو او هرې
 خطا او نافرمانۍ ته ټيک سزا ملاو شوه، (۳) نو مونږ څنگه
 د سزا نه بچ کېدے شو که مونږ د دې لوی خلاصون نه
 بې پرواه شو، د کوم چې اول مالک اعلان وکړو او بيا هغه
 خلقو وکړو چا چې هغه واورېدلو؟ (۴) خدای پاک هم د

خپلو نښو، عجيبه کارونو او قسما قسما معجزو په کولو او د خپلې مرضۍ په مطابق د رُوحِ الْقُدُس د نعمتونو په ويشلو د هغې تصديق وکړو.

د خلاصون بانى

⑤ نو خدائ پاک هغه راتلونکې دُنيا چې مونږ يې بيان کوو د فرښتو تابع نه کړه. ⑥ بلکې په صحيفو کښې يو خائ وئيل شوى دى چې، ”انسان خه وى چې ته پرې نظر ساتې، نو بنيادم خه وى چې ته يې خيال ساتې؟ ⑦ تا هغه د فرښتو نه لږ کم کړې دے او ورته دې د جلال او عزت تاج ورپه سر کړې دے. ⑧ او تا په هر څيز پوره اختيار ورکړې دے او هر خه دې د هغه د پښو لاندې کړى دى.“ نو چې خدائ پاک ټول څيزونه د هغوى تابع کړل نو هغه هيڅ څيز داسې پرې نه بنودلو چې هغه يې د هغه تابع کړې نه وى، خو مونږ تر اوسه ټول څيزونه د هغه تابع نه وينو. ⑨ خو مونږ عيسى گورو، څوک چې د لږ وخت دپاره د فرښتو نه کم کړې شو، خو اوس د مرگ د تکليف تېرولو په وسيله هغه ته د جلال او عزت تاج په سر شو، او داسې د خدائ پاک په فضل هغه د ټولو دپاره مرگ وزغملو. ⑩ نو خدائ پاک دا ټول څيزونه د خپل ځان دپاره پيدا کړى دى او د هغه په وسيله پيدا شوى دى، نو هغه دا مناسب وگڼل چې ډېر زامن په جلال کښې داخل کړى، نو چې د تکليفونو په وسيله د خلاصون بانى کامل کړى. ⑪ ځکه هغه څوک چې پاکوونکے دے او هغوى څوک چې پاکيږى د ټولو پلار يو دے، نو په هم دې وجه عيسى هغوى ته په ورور او خور وئيلو

نہ شرمیری. (۱۲) نو هغه فرمائی چي، ”زہ به خپلو خلقو ته ستا د نوم لوی بیان کرم، ستا ثناء صفت به زہ د جماعت په مینځ کښي وکرم.“ (۱۳) او بیا دا چي، ”زہ به په هغه باور وکرم.“ او، ”گوره، زہ د هغه بچو سره دلته موجود یم چي خدای پاک ما ته راکړی دی.“ (۱۴) بیا لکه چي د هغه بچي انسانان دی، دغه شان عیسی هم انسان شو د دې دپاره چي د مرگ په وسیله هغه څوک چي په مرگ يې قدرت حاصل وو، یعنی ابلیس، تباہ کړی (۱۵) او هغوی آزاد کړی څوک چي ټول عمر د مرگ د یري په غلامی کښي گرفتار وو. (۱۶) ځکه چي په حقیقت کښي هغه د فرستو دپاره نه، بلکي د ابراهیم د نسل مدد دپاره راغلو. (۱۷) هم دغه وجه ده چي عیسی ته په هر لحاظ د خپلو وروڼو په شان جوړېدل په کار وو چي هغه د خدای پاک په خدمت کولو کښي داسي لوی امام شی چي زړه سواندے او وفادار وی، او د خلقو د گناهونو دپاره د خپل ځان کفارو ورکړی. (۱۸) ځکه چي هغه په خپله په تکلیفونو کښي آزمائیلے شو نو هغه د دې قابل دے چي د هغوی مدد وکړی څوک چي آزمائیلے کړی.

حضرت عیسی د موسی نه لوی دے

۳ (۱) نو ځکه اے پاکو وروڼو او خوښندو، تاسو چي په آسمانی بلنه کښي شریک یئ، په هغه رسول او مشر امام عیسی غور وکړئ د چا چي مونږ اقرار کوو. (۲) هغه د هغه خدای پاک وفادار شو چا چي هغه منتخب کړے وو او لکه څنگه چي موسی د خدای پاک په ټول کور کښي وفادار وو. (۳) خو عیسی د موسی نه زیات د جلال لائق دے، لکه

ڇنگه ڇي د کور جوڙونکي د کور نه زيات عزتمند وي. (٤)
 ڇڪه ڇي د هر يو کور ڇوڪ نه ڇوڪ جوڙونکي وي، خو د
 ٽولو ڇيزونو جوڙونکي خدائ پاڪ دے. (٥) موسيٰ د
 خدائ پاڪ په ٽول کور کڻي د خادم په شان وفادار وو د دي
 دپاره ڇي د راتلونکو خبرو گواهي ورکري. (٦) خو مسيح د
 زوي په حيثيت د خدائ په کور اختيارمند دے، او مونڙ د
 هغه کور يو کڙ ڇري مونڙ په هغه اعتماد او فخر قائم پاتي شو
 ڇي د اُميد سره تعلق ساتي.

د خدائ د خلقو دپاره آرام

(٧) په دي وجه ڇنگه ڇي روح القدس فرمائي ڇي، ”کڙ
 تاسو نن ورغ د هغه آواز واورئ، (٨) نو خپل زړونه مه
 سختوئ ڇنگه ڇي مو د بغاوت په وخت کڻي کري وُو او د
 آزمښت په ورغ مو په بيابان کڻي کري وُو، (٩) چرته ڇي
 ستاسو پلار نيڪڙ زما جاج او آزمښت وکړو او تر څلوښتو
 کالو پورې هغوي زما کارونه وليدل. (١٠) په دي وجه زڙ هغي
 پيري ته غصه وم او ما وفرمائيل ڇي همپشه د دوي زړونه
 زما نه لري شوي دي، او دوي زما لاري ونه پڙندلي. (١١) نو
 ما په خپله غصه کڻي قسم وخورلو ڇي، کله به هم هغوي
 زما په آرام کڻي داخل نه شي.“ (١٢) نو وروڼو او خوښندو،
 خبردار شئ، په تاسو کڻي دي د چا داسي بد او بي ايمان زڙ
 نه وي ڇي د ژوندي خدائ پاڪ نه واورئ. (١٣) بلکي هره
 ورغ يو بل له خبرداري ورکوي، ترڅو ڇي نن ورغ ده نو
 ڇي په تاسو کڻي ڇوڪ د گناه د فريب په وجه سخت زڙ
 نه شي. (١٤) ڇڪه ڇي مونڙ هم د مسيح سره شريک يو خو

ڪهٽ مونڙ په خپل اولني باور تر آخريه ٽينگ او قائم پاتي شو.

۱۵ لڪه چي صحيفي فرمائي چي، ”ڪهٽ تاسو نن ورغ د هغه

آواز واورئ، نو خپل زرونه مهٽ سختوئ لڪه چي تاسو د

بغاوت په وخت ڪبني ڪري وئو.“ ۱۶ نو اوس دا څوڪ وو

چا چي هغه آواز واورېدو او بيا هم سرڪشه شول؟ دا هغوي

ٽول نهٽ وئو چا چي د موسيٰ په مشري ڪبني مصر پرېڻودو؟

۱۷ او خدائ پاڪ د چا نه تر څلوڀستو ڪالو پورې خفه وو؟

ولي دا هغوي نهٽ وئو، چا چي گناه وڪره او د چا مري چي په

بيابان ڪبني پراتهٽ وئو؟ ۱۸ او چا ته هغه قسم وخورلو چي،

هغوي به زما په آرام ڪبني داخل نهٽ شي؟ نو دا هغوي نهٽ وئو

چا چي نافرمانی وڪره؟ ۱۹ نو مونڙ وليدل چي د بي ايماني په

وجه هغوي د داخلېدو قابل نهٽ شول.

۴ ۱ نو په دې وجه چي د هغه په آرام ڪبني د داخلېدو

وعده لا ڪولاو ده، نو مونڙ په دې ڀرڀرو چي تاسو به هغي ته

په رسېدو ناکامه شي. ۲ ځڪه چي زيرے مونڙ ته هم د

هغوي په شان راورسېدو، خو هغه ڪلام چي هغوي واورېدو

هغوي ته بي فائده ورنهٽ ڪره، ځڪه چي هغوي په ايمان ڪبني د

هغوي سره په اتفاق نهٽ وئو چا چي ڪلام واورېدو. ۳ او

مونڙ چا چي ايمان راوړو په هغه آرام ڪبني داخلېدو لڪه

څنگه چي خدائ پاڪ وفرمائيل چي، ”نو ما په خپله غصه

ڪبني قسم وخورلو چي، ڪله به هم هغوي زما په آرام ڪبني

داخل نهٽ شي،” ڪهٽ څهٽ هم چي دا آرام د دنيا د جوړېدو نه

مخڪبني تيار شوے وو. ۴ ځڪه چي هغه په يوه موقع د

اوومي ورځي په حقله داسي وفرمائيل چي، ”او خدائ پاڪ په

خپلو ڪارونو پوره ڪولو سره په اوومه ورغ څهٽ ونهٽ ڪرل.“

(۵) نو په هم دې خائ کبني هغه بيا فرمائي چې، ”کله به هم هغوی زما په آرام کبني داخل نه شي.“ (۶) چا چې په شروع کبني دا زیری واورېدو نو هغوی په هغه آرام کبني داخل نه شول ځکه چې هغوی نافرمانی وکړله، خو بعضي خلق داسي دی چې په دې کبني به داخل شي. (۷) نو بيا خدای پاک د دې آرام دپاره یوه خاص ورغ مقرره کړه او د دومره مودې نه پس هغه ورته د داؤد په کتاب کبني ”د نن ورغ“ وفرمائیل، لکه څنگه چې هغه مخکبني فرمائیلی و، ”که تاسو نن ورغ د هغه آواز واورئ، نو بيا خپل زړونه مه سختوی.“ (۸) ځکه که چېرې یشوع هغوی په آرام کبني داخل کړی وې نو خدای پاک به د هغې نه پس د بلې ورځې په حقله ذکر نه وو کړې. (۹) نو بيا د خدای پاک د خلقو دپاره د سبت ورغ د آرام ورغ تر اوسه انتظار کوی. (۱۰) ځکه هغه څوک چې د خدای پاک په آرام کبني داخل شي، نو هغوی به هم د خدای پاک په شان د خپلو کارونو نه په آرام شي. (۱۱) نو راځئ چې مونږ په هغه آرام کبني د داخلېدو دپاره هر کوشش وکړو نو چې په مونږ کبني څوک هم د هغوی په شان د نافرمانی په وجه ناکامه نه شو. (۱۲) بې شکه چې د خدای پاک کلام ژوندی او اثرناک او د هرې دوه مخیزې توري نه زیات تېره دې، هغه د انسان د روح او ځان نه تېرېږي او جوړونه د پلو نه جدا کوی او د زړه د خیالونو او ارادو جاج اخلی. (۱۳) او د خدای پاک نه یو مخلوق هم پت نه دې بلکې د هغه د سترگو د وړاندې ټول بریند او بې پردې پراته دی چا ته به چې مونږ حساب ورکوی.

حضرت عیسیٰ مشرِ امامِ دے

۱۴) زمونڊ داسې لوی مشرِ امام شته چې د آسمانونو نه تېر شو یعنی عیسیٰ چې د خدائِ پاک زوی دے، نورائے چې مونږ د خپل ایمان په اقرار تینگ پاتې شو. ۱۵) ځکه چې زمونږ داسې مشرِ امام نه دے څوک چې زمونږ په کمزورتیاو کښې مونږ سره همدردی ونه کړی بلکې هغه په ټولو خبرو کښې زمونږ په شان و آزمائیلے شو خو بیا هم بې گناه وو. ۱۶) نورائے چې مونږ د خدائِ پاک د فضل تخت ته ځان په اعتماد سره ورنزدې کړو نو چې په مونږ رحم وشي او هغه فضل حاصل کړو چې د حاجت په وخت زمونږ مدد وکړی.

۵) هر مشرِ امام د انسانانو نه د دې دپاره منتخب کړی چې خدائِ پاک ته د خلقو نمائندگی وکړی او د انسانانو د گناهونو دپاره نذرانې او قربانۍ پېش کړی. ۱) او هغه د دې جوگه دے چې د ناپوهه او گمراهانو سره په نرمۍ سلوک وکړی ځکه چې په هغه کښې هم هغه شان کمزورتیا شته دے. ۲) نو په دې وجه هغه ضرور د خپلو او هم د خلقو د گناهونو دپاره قربانۍ پېش کوی. ۳) او هیڅوک هم په خپله د امامت دا عزت نه شی حاصلولے خو صرف د خدائِ پاک په مرضۍ یې حاصلولے شی لکه څنگه چې هارون حاصل کړے وو. ۴) دغه شان مسیح هم د مشرِ امام عزت پخپله حاصل نه کړو بلکې هغه، هغه چا منتخب کړو چا چې ورته فرمائیلی وُو چې، ”ته زما زوی یې او د نن نه زه ستا پلار شوم.“ ۵) لکه څنگه چې هغه په بل ځای کښې فرمائی چې، ”ته د ملک صدق په شان تل تر تله امام یې.“ ۶) کله

چي عيسیٰ په زمکه ژوند تېرولو نو په هغه ورځو کښې هغه په چغو او اوبنکو بهېدلو سره خدای پاک ته دُعا او منت زاری وکړه چا چې هغه د مرگ نه بچ کولې شو، او د هغه دُعا قبوله شوه ځکه چې هغه په پوره توگه خپل ځان خدای پاک ته وقف کړې وو. (۸) اگر چې هغه زوی وو، خو د تکلیفونو په تېرولو هغه فرمانبرداری زده کړه. (۹) نو چې هغه کامل کړې شو نو هغه د خپلو ټولو منونکو دپاره د ابدی خلاصون وسیله وگرځېدو. (۱۰) او هغه د خدای پاک د طرفه د ملک صدق په شان مشر امام منتخب شو.

د گمراه کېدو خلاف خبرداري

(۱۱) په دې حقله مونږ سره پيرې خبرې دی خو دا تشریح کول سخت کار دے، ځکه چې تاسو په پوهېدو کښې سست یئ. (۱۲) نو په دې وخت کښې خو تاسو له اُستازان کېدل په کار وؤ، خو تاسو ته د یو کس ضرورت دے چې د خدای پاک د کلام بنیادی اصول بیا در زده کړی، نو تاسو ته د ماشوم په شان د پيو ضرورت دے نه چې د سخت خوراک. (۱۳) ځکه هر څوک چې پئ څښی، هغه لا ماشوم وی او د صداقت د کلام تجربه یې نه وی. (۱۴) خو سخت خوراک د بالغه کسانو دپاره وی ځکه چې هغوی په تجربې سره د ښه او بد تر مینځه فرق کولې شی.

۶ (۱) نور اخی چې د مسیح په حقله د ابتدائی تعلیم خبرې پرېږدو او د بلوغیت په طرف قدم اوچت کړو. مونږ ته د دې ابتدائی کارونو د بار بار کولو ضرورت نشته لکه د شرارت

امیز عملونو نه توبه کول او په خُدای پاک ایمان راوړل (۲)
 او تاسو ته نور د بپتسمو او لاس کېښودلو او د مړو نه د بیا
 ژوندی کېدلو او د تل عدالت په حقله د تعلیم ورکولو
 ضرورت نشته. (۳) او که د خُدای پاک رضا وی نو مونږ به
 هم دغه کارونه کوو. (۴) ځکه چې هغوی ته دا ناممکنه ده
 چې بیا توبې ویستلو ته جوړ شی څوک چې یو ځل رڼا ته
 راغلی وی، او د آسمانی نعمتونو خوند یې اخستې وی، او په
 روح القدس کېښې شریک شوی وی (۵) او چې د خُدای
 پاک د کلام نېکی او د راتلونکي زمانې د قوتونو مزه یې
 اخستی وی. (۶) او څوک چې د خُدای پاک نه واورې نو دا
 ناممکنه ده چې څوک هغوی بیا توبه ویستلو ته راوړوی نو
 ځکه چې هغوی په خپله د خُدای پاک زوی په دویم ځل په
 سولی کوی او په خلقو کېښې یې شرموی. (۷) هغه زمکه چې
 د باران په اوبو سیرابه شی کوم چې په هغې مسلسل ورپړی
 او د هغوی دپاره ښه فصل پیدا کوی څوک چې په هغې کېښې
 کرونده کوی، نو هغه زمکه د خُدای پاک د طرفه برکت
 مومی. (۸) خو که دا زمکه ازغی او جارې زرغونوی نو دا
 بېفایدې ده او زر به لعنتی شی او د دې انجام به سوزول
 وی. (۹) گرانو دوستانو، اگر چې مونږ ستاسو په حقله
 داسې خبرې کوو خو مونږ په دې باور نه یو چې دا به ستاسو
 په حقله وی. مونږ په دې خبره مطمئن یو چې د خلاصون نه
 به ښه مېوه تاسو ته ملاو شی. (۱۰) ځکه چې خُدای پاک
 بې انصافه نه دے، هغه به ستاسو کار او هغه مینه هېره نه
 کړی چې د هغه د نوم د خاطرې مو د مقدسینو په خدمت
 کولو کېښې څرگنده کړه او اوس یې هم کوی. (۱۱) او مونږ دا
 غواړو چې په تاسو کېښې دې هر یو په پوره امید سره تر آخره

هم دغه شان كوشش كوى، (١٢) نو د دې دپاره چې تاسو سست نه شئ بلکې د هغوى په نقش قدم شئ څوک چې د ايمان او صبر په وسيله د لوظ وارثان دى.

د خدائى پاک پوخ لوظ

(١٣) کله چې خدائى پاک د ابراهيم سره لوظ وکړو نو د هغه نه بل څوک لوى نه وو چې قسم يې پرې کړى وي نو ځکه هغه په خپل نوم قسم وکړو. (١٤) هغه وفرمائيل چې، ”زه به تا له په رښتيا په برکتونو برکتونه درکوم او ستا اولاد به ډېر زياتوم.“ (١٥) او دغه شان ابراهيم په صبر کولو هغه لوظ حاصل کړو. (١٦) انسانان يقيناً چې د خپل ځان نه په لوى څيز قسم خورى او د هغوى د هر يو بحث آخرى ثبوت د قسم سره وي. (١٧) هم په دې طريقه کله چې خدائى پاک وغوښتل چې د وعدې وارثانو ته خپل هغه نه بدلېدونکى مقصد نور هم روښانه کړى، نو هغه د دې د ضمانت دپاره قسم هم وکړو. (١٨) نو د دې دواړو نه بدلېدونکو خبرو په وجه دا ناممکنه ده چې خدائى پاک غلط ثابت شى، او مونږ چا چې په هغه کېښې پناه اخستې ده نو مونږ دې په ډېره زړه ورتيا سره هغه اُميد راټينگ کړو چې زمونږ په وړاندې دى. (١٩) دا زمونږ اُميد دى او دا زمونږ د ژوند دپاره رښتيني او مضبوط لنگر دى او دا داسې اُميد دى چې د پردې دننه مقدس مقام ته رسېدلې دى، (٢٠) چرته چې عيسى زمونږ نه وړاندې زمونږ دپاره لارو او د تل دپاره د مَلِكِ صِدْق په شان مشر امام جوړ شو.

د مَلِكِ صِدْقِ د اِمَامَتِ طَرِيقَه

۷ ﴿۱﴾ مَلِكِ صِدْقِ، د شاليم بادشاه او د خُدائِ تعالیٰ يو امام وو. ابراهيم چې بادشاهانو له د ماتې ورکولو نه واپس راتلو نو مَلِكِ صِدْقِ سره ملاو شو نو هغه ابراهيم له برکت ورکړو. ﴿۲﴾ او بيا هغه ته ابراهيم د غنيمت لسمه حصه ورکړه. مَلِكِ صِدْقِ د نوم معنی "د صداقت بادشاه ده" او د شاليم بادشاه معنی "د صلح بادشاه ده." ﴿۳﴾ هغه بې پلاره، بې موره، او بې نسب نامې دے. او نه د هغه د ژوند شروع او نه آخر شته، خو د خُدائِ پاک د زوی په شان هغه تل تر تله امام دے. ﴿۴﴾ وگورئ هغه څومره عظيم انسان وو تر دې چې د قوم نيکه ابراهيم ورته د غنيمت د مال لسمه حصه ورکړه. ﴿۵﴾ او هر څوک چې د ليوی اولاد وی هغوی ته به امامت ملاوېږي او په شريعت کښې هغوی ته دا حکم دے چې د هغه خلقو نه چې د هغوی د خپل قوم نه دی هم لسمه حصه راغونډه کړي، که څه هم چې هغوی د ابراهيم اولاد هم وی. ﴿۶﴾ خو مَلِكِ صِدْقِ د هغوی د نسب نه جدا وو، هغه د ابراهيم نه هم لسمه حصه راغونډه کړه او مَلِكِ صِدْقِ ابراهيم له برکت ورکړو چا سره چې خُدائِ پاک د مخکښې نه وعده کړې وه. ﴿۷﴾ په دې کښې د بحث خبره نشته چې ورکوټې د لوی نه برکت مومی. ﴿۸﴾ او هغه امامان څوک چې لسمه حصه راټولوی انسانان دی څوک چې مړ کېدونکی دی، خو مَلِكِ صِدْقِ د هغوی نه لوی دے، ځکه چې مونږ ته وئيلے شوی دی چې هغه ژوند دے. ﴿۹﴾ نو مونږ دا وئيلے شو چې ليوی څوک چې لسمه حصه راټولوی هغه په خپله د ابراهيم په وسيله لسمه حصه ورکړه. ﴿۱۰﴾ ځکه کله چې

مَلِكِ صِدْقِ د اِبْرَاهِيمِ سره ملاو شو نو لیوی لا د خپل نیکه
اِبْرَاهِيمِ په وجود کښې وو. (۱۱) نو بیا که د لیوی امامانو په
طریقه خلقو ته شریعت ورکړې شو او د هغوی د طریقی په
مطابق خلق کامل کېدې شول نو بیا د دې خبرې څه حاجت
وو چې بل امام یعنی مَلِكِ صِدْقِ دې د هارون په ځای مقرر
کړې شی. (۱۲) ځکه کله چې په امامت کښې بدلون راشی نو
بیا دا هم ضروری وی چې شریعت هم بدل کړې شی. (۱۳)
نو چې د چا په حقله چې دا خبرې کیري، هغه د بلې قبیلې
دے د کومې نه چې کله هم چا د قربان گاه خدمت نه دے
کړې. (۱۴) ځکه چې دا ښکاره خبره ده چې زمونږ مالک د
یهوداه د قبیلې نه پیدا شو او د دې قبیلې په حقله موسی د
امامت هیڅ ذکر نه دے کړې. (۱۵) دا خبره نوره هم صفا
شوه د کله نه چې یو بل امام، لکه د مَلِكِ صِدْقِ په شان
راښکاره شی، (۱۶) څوک چې د نسبی اصولو په مطابق نه،
بلکې د غېر فانی ژوندون د قوت په مطابق امام مقرر شو.
(۱۷) ځکه چې د هغه په حق کښې دا تصدیق شوه دے چې،
”تہ به د مَلِكِ صِدْقِ په شان تل تر تله امام پی.“ (۱۸) غرض دا
چې اولنی احکام یو طرف ته کړې شول ځکه چې دا
کمزوری او بې کاره وو، (۱۹) ځکه چې شریعت هیڅ څیز
کامل کړې نه دے، او د هغې په ځای یو قوی اُمید جوړ
کړې شو چې د هغه په وسیله مونږ خدای پاک ته نزدې
ورتلے شو. (۲۰) د هغه تصدیق د قسم سره وشو. نور امامان
بغېر د قسم نه مقرر شوی وُو، (۲۱) خو عیسیٰ په قسم سره
امام مقرر کړې شو ځکه چې خدای پاک په خپله هغه ته
وفرمائیل چې، ”مالک قسم وخورو او هغه به د دې نه
وروستو نه شی چې تہ به د تل دپاره امام پی.“ (۲۲) هم د دې

قسم په وجه عيسى د يوې قوی وعدي ضامن شو. (۲۳) پخوا
 د رواج په مطابق د امامانو شمېر زيات وو ځکه چې مرگ
 هغوی د خدمت کولو په عهدۀ قائم پرې نه بشودل. (۲۴) خو د
 عيسى امامت ابدی دے ځکه چې هغه تل تر تله ژوندے دے.
 (۲۵) نو په دې وجه هغه اوس او همپشه کولے شی چې
 څوک هم د هغه په وسيله خدائ پاک ته راځی هغه هغوی ته
 خلاصون ورکولے شی ځکه چې هغه د هغوی د شفاعت
 دپاره همپشه ژوندے دے. (۲۶) ځکه چې مونږ ته هم د داسې
 مشر امام ضرورت دے چې هغه پاک او معصوم او بې داغه
 وی، او د گناهگارانو نه جدا او د آسمانونو نه اوچت وی.
 (۲۷) او هغه دې د نورو مشرانو امامانو په شان د دې محتاج
 نه وی چې هره ورځ اول د خپلو گناهونو دپاره او بيا د امت
 د گناهونو دپاره قربانی ورکوی ځکه چې دا کار هغه په يو
 ځل د ټولو دپاره وکړو کله چې يې خپل ځان قربان کړو. (۲۸)
 نو شريعت داسې خلق مشران امامان مقرروی چې کمزوری
 وی، خو د شريعت نه وروستو خدائ پاک خپل زوی په قسم
 خوړلو سره امام مقرر کړو، څوک چې د تل دپاره کامل
 کړے شوے دے.

حضرت عيسى د غوره لوظ مشر امام

۸ (۱) اوس چې کومې خبرې مونږ کؤو په هغې کښې د
 ټولو نه اهمه خبره دا ده چې زمونږ يو داسې مشر امام دے
 څوک چې په آسمانونو کښې د قادر مطلق خدائ د تخت ښی
 لاس ته ناست دے. (۲) هغه په هغه مقدس ځای او هغه
 حقیقی خېمې کښې خادم دے چې انسان نه بلکې مالک

خدائ ودرولې ده. (۳) ځکه چې هر مشر امام د نذارانو او
 قربانو ورکولو دپاره مقرر دے، نو په کار دی چې زمونږ د
 امام سره هم د ورکولو دپاره څه وی. (۴) که هغه په زمکه
 وے نو هغه به امام نه وے، ځکه چې نور امامان شته دے
 چې د شریعت په مطابق نذرانې پېش کړی. (۵) هغوی چې په
 مقدس ځای کېنې عبادت کوی، نو هغه د هغه آسمانی عبادت
 نقل او تصویر دے. ځکه چې موسیٰ کله خېمه ودروله نو
 هغه ته دا هدایت ورکړے شو چې، ”گوره چې دا د هغې
 نقشي په مطابق جوړه کړې چې کومه ما درته په غره باندې
 بنودلې ده.“ (۶) خو کوم خدمت چې عیسیٰ ته ورکړے
 شوے دے د زور لوظ نه د هغه مینځگرتوب ډېر زیات بهتر
 دے ځکه چې دا لوظ د بڼه وعدو په بنیاد شوے دے. (۷)
 ځکه چې که اولنې لوظ بېنقصه وو نو بیا به د دوهم لوظ
 ضرورت نه پېښېدو. (۸) خو خدای پاک په خلقو کېنې
 نقصان پیدا کړو او هغه وفرمائیل، ”مالک فرمائی چې هغه
 وخت راروان دے چې زه به د اسرائیل او د یهوداه د خلقو
 سره یو نوے لوظ وکړم. (۹) دا به د هغه لوظ په شان نه وی
 کوم چې ما د هغوی د پلار نیکه سره کړے وو کله چې ما
 هغوی د لاس نه ونيول او د مصر نه مې بهر وویستل، ځکه
 چې هغوی ما سره کړے لوظ مات کړو. نو زه به هم د هغوی
 څه پرواه نه کوم، مالک فرمائی. (۱۰) خو دا هغه نوے لوظ
 دے کوم به چې زه پس د دې نه د بنی اسرائیلو د قبیلې سره
 وکړم، زه به خپل شریعت د هغوی په مازغو کېنې واچوم او
 د هغوی په زړونو باندې به یې ولیکم. زه به د هغوی خدای
 پاک یم او هغوی به زما خلق وی. (۱۱) نور به د هغوی نه یو
 کس هم خپل گاونډی ته، او یا خپل ورور ته دا تعلیم نه

ورکوی چي مالک خُدائ وپېژنه، حُکله چي د وړو نه واخله تر لويو پورې به هغوی ټول ما پېژنی. (۱۲) حُکله چي زه به د هغوی په قصورونو رحم کوم او زه به نور د هغوی گناهونه هيڅکله نه يادوم.“ (۱۳) کله چي خُدائ پاک د نوې لوظ خبرې وکړې نو اولنې يې منسوخ کړو، او کوم څيز چي منسوخ او زور شى هغه به زر فنا شى.

دُنیاوی او آسمانی عبادتخانی

۹ (۱) غرض دا چي په اولنی لوظ کبني هم د عبادت او د زمکنی عبادتخانی هدايت وو. (۲) نو يوه خېمه جوړه کړې شوه چي په اوله حصه کبني ډيوټ، مېز او پېش کړې شوې روتی وې، چي ورته مقدس خائ وائی. (۳) او د دوپمي پردې نه وروستو هغه خېمه وه چي ورته زیات مقدس خائ وائی. (۴) په هغې کبني د سرو زرو د خوشبو قربانگاه او د لوظ صندوق وو چي په څلورو واړو طرفو يې سره زر لگېدلی ؤو. په دې کبني د من نه ډک يو د سرو زرو منگه، او د هارون زرغونه شوې امسا، او د کايو تختی چي پرې حُکونه ليکلې شوی ؤو. (۵) د لوظ صندوق د پاسه د وزرو والا مخلوق جوړ شوی ؤو چي د کفاري په تخت يې سورې کړې وو. مونږ اوس دا خبرې په نور تفصيل نه شو بيانولې. (۶) هر کله چي دا څيزونه دغه شان تيار کړې شول نو اولنی خېمي ته به امامان همپشه وخت په وخت ورننوتل او خپل د عبادت کار به يې کولو. (۷) خو دوپمي ته صرف مشر امام په ټول کال کبني يو ځل ورتلو، او بغير د هغه وينې نه نه ورتلو چي هغه د ځان دپاره او د اُمت د ناپوهی د

گناهونو دپاره پېش کوله. (۸) په دې طريقه روح القدس دا اشاره کوی چې تر اوسه پورې زيات مقدس خائ ته لار خلاصه شوې نه ده لا ترڅو چې پخوانی خېمه ولاړه وه. (۹) دا خېمه د موجوده زمانې يو مثال دے او په دې کښې داسې نذرونه او قربانۍ ورکړې شوې چې په هغې د عبادت کوونکي ضمير پاک کولے نه شو. (۱۰) بلکې د هغوی تعلق تش د خوراک څښاک او د پاکېدو تر مختلفو رسمونو پورې وو. دا احکامات تر هغې پورې مقرر دی ترڅو چې هغه وخت راشي چې هر څه صحيح کړي. (۱۱) خو کله چې مسيح د بنو څيزونو دپاره د مشر امام په طور راغے نو هغه په هغه لويه او کامله خېمه کښې خدمت وکړو، چې انسان هغه خېمه نه ده جوړه کړې او نه هغه د دې دنيا ده. (۱۲) هغه يو ځل د ټولو دپاره زيات مقدس خائ ته ننوتو، د چپلو او سخو وینو سره نه بلکې په خپله وینه يې دغه رنگ ابدی خلاصون زمونږ دپاره حاصل کړو. (۱۳) که چېرې د چپلو او غویانو په وینو نوستلو او د سخو په ايرو سره ناپاک خلق او د هغوی بدنونه پاک کولے شی، (۱۴) نو د مسيح په وینه به لا نور څومره پاک شی، چا چې د ابدی روح په وسیله خپل ځان خدائ پاک ته د بې عېبه قربانۍ په طور پېش کړو، چې هغه زمونږ ضمير شرارت امیز عملونو نه پاک کړي او چې مونږ د ژوندی خدائ پاک عبادت وکړو. (۱۵) په دې وجه مسيح د نوی لوظ مینځگړے دے. نو مقصد يې دا دے چې څوک خدائ پاک بللی دی چې هغوی هغه وعده کړے شوے ابدی ميراث حاصل کړي، ځکه چې کومه قربانۍ چې مسيح ورکړه هغې هغوی د هغه اولنی لوظ د خطاگانو نه آزاد کړل. (۱۶) ځکه چرته چې وصیت دے هلته د وصیت کوونکی

مرگ ثابتول هم ضروری دی، (۱۷) حُکھه چي وصیت د مرگ نه پس جاری کیری او ترخو چي وصیت کونکے ژوندے وی تر هغي دا وصیت نه جاری کیری. (۱۸) هم دغسې اولنې لوظ هم بغېر د وینې نه نه وو شوے. (۱۹) حُکھه چي کله موسیٰ ټول اُمت ته د شریعت هر یو حُکم واورولو نو هغه د سخو او چپلو وینه د اوبو او سرې وړی او د ویلنې سره راواخسته او په خپله یې په هغه کتاب او په ټول اُمت ونوستله، (۲۰) او هغه وفرمائیل چي، ”دا د هغي لوظ وینه ده د کوم حُکم چي خدای پاک تاسو له درکړے دے.“ (۲۱) او هم دغه شان هغه په خپمه کبني او په عبادت کبني استعمالدونکو ټولو څیزونو باندې وینه ونوستله. (۲۲) په حقیقت کبني ټول څیزونه د شریعت په مطابق وینه پاکوی، او بغېر د وینې د توپولو نه د گناهونو معافی نه کیری.

د حضرت عیسیٰ مسیح په قربانی گناه ختمیری

(۲۳) د آسمانی څیزونو نمونې دپاره دا ضروری وه چي هغه په دې طریقې پاک کړے شی، خو آسمانی څیزونو ته په خپله د دې نه د بني قربانی ضرورت دے. (۲۴) حُکھه چي مسیح هغه مقدس خای ته وړ داخل نه شو چي په انسانی لاسونو جوړ وو چي د حقیقی عبادتخانی نقل وو، بلکې هغه په خپله په آسمان کبني داخل شو چي د خدای پاک په حضور کبني زمونږ دپاره حاضر شی. (۲۵) هغه آسمان ته د خپل ځان د بار بار قربانی پېش کولو دپاره داخل نه شو څنگه چي مشر امام په زمکه باندې کال په کال هغه زیات مقدس خای ته د ځناورو د وینې سره ورننوخی. (۲۶) حُکھه چي داسې به هغه د

دُنیا د پیدایښت نه دا تکلیف بیا بیا زغملو. خو داسې نه ده هغه اوس په یو ځل د زمانې په آخر د ټولو دپاره رابښکاره شو چې د خپلې قربانۍ په وسیله گناه ختمه کړی. (۲۷) او لکه چې څنگه د بنی آدم دپاره یو ځل مړ کېدل مقرر دی، او د هغې نه پس به عدالت ته وړاندې کیږی، (۲۸) نو مسیح هم هغه شان یو ځل د ډېرو خلقو د گناه وړلو دپاره قربان شوې دے. نو دوهم ځل چې هغه بښکاره شی نو د گناه د قربانۍ دپاره نه، بلکې د هغوی د دپاره څوک چې په ډېره مینه د هغه انتظار کوی.

۱۰ (۱) ځکه چې شریعت صرف د راتلونکو ښو څیزونو سورے دے او د هغه حقیقی څیزونو اصلی شکل نه دے، او کومې قربانۍ چې هر کال بې ناغې کولے شی دا کله هم هغه خلق کاملولے نه شی څوک چې د خدای پاک عبادت کوی. (۲) که چرې هغوی مکمل پاکوالے ورکولے شو، نو دا قربانۍ به ختمې شوې وې او عبادت کوونکی به یو ځل د تل دپاره پاک شوی وُو نو بیا به هغوی خپل ځان گناه گار نه گڼلو. (۳) بلکې دا قربانیانې هر کال گناهونه رایادوی. (۴) ځکه چې دا ممکنه نه ده چې د غویانو او چپلو وینه گناهونه لرې کړی. (۵) ځکه خو کله چې مسیح دُنیا ته راغلو نو هغه وفرمائیل چې، ”تا قربانی او نذرانه خوبه نه کړه بلکې تا زما دپاره یو بدن تیار کړو. (۶) په سوزېدلې نذرانه او د گناه په نذرانه ته خوشحاله نه وې. (۷) بیا ما وفرمائیل، وگوره خدایه پاکه، زه راغلم چې ستا مرضی پوره کړم، اے خدایه پاکه، د کتاب مقدس په پاڼو کېنې یې زما په حقله دا لیکلی

دی. (۸) مسیح اول وفرمائیل چي، ”نہ خو تا قربانی او نذرونه او پوره سوزېدونکې نذرانې او د گناه نذرانې خوبنې کړې او نہ په هغې خوشحاله شوې وې“ که څه هم چي دا قربانی د شریعت په مطابق پېش کیري. (۹) او بیا هغه دا وفرمائیل چي، ”وگوره، زه راغلم چي ستا مرضی پوره کړم.“ هغه اولنی قربانی ځکه منسوخ کوی چي دوېمه قربانی هغه ځای ونیسی. (۱۰) او د ځدای پاک د مرضی په وسیله مونږ د عیسی مسیح د بدن د یو ځل قربانېدو په وجه د همپشه دپاره پاک کړې شو. (۱۱) او هر یو امام روزانه د هغه خدمت کبني ولاړ وی او هم هغه یو رنگ قربانی بیا بیا پېش کوی کومې چي هیڅکله هم گناهونه نه شی ختمولې. (۱۲) خو کله چي مسیح د همپشه دپاره د گناهونو د ختمولو دپاره یوه قربانی ورکړه نو بیا هغه د ځدای پاک بنی لاس ته کبېناستو. (۱۳) او د هغه وخت نه په دې انتظار دے چي د هغه دشمنان د هغه د پېنو د لاندې کړې شی. (۱۴) ځکه چي هغه د یوې قربانی ورکولو په وسیله هغوی د همپشه دپاره کامل کړل څوک چي پاک کړې شوی دی. (۱۵) او روح القدس هم مونږ ته دغه گواهی راکوی ځکه چي هغه فرمائی چي، (۱۶) ”خو دا هغه نوې لوظ دے کوم به چي زه پس د دې نه د بنی اسرائیلو د قبیلې سره وکړم، زه به خپل شریعت د هغوی په مازغو کبني واچوم او د هغوی په زړونو باندې به یې ولیکم.“ (۱۷) او بیا دا هم فرمائی چي، ”زه به د هغوی گناهونه او بې شرعې کارونه نور بیا کله هم یاد نه کړم.“ (۱۸) او چي د هغوی معافی شوې ده نو بیا نور د گناهونو دپاره د قربانی پېش کولو حاجت نشته.

نصیحت او خبرداري

(۱۹) نو په دې وجه اے ورونو او خوبندو، مونږ د عیسی د وینې په سبب زیات مقدس خای ته په اطمینان سره ورننوځو. (۲۰) هغه د خپل مرگ په وسیله د ژوندون دپاره یوه نوې لار د پردې د مینځ نه کولو کړه، (۲۱) نو ځکه چې مونږ سره لوی امام دے څوک چې د خدای پاک د کور مختیار دے، (۲۲) نورای خې د زړه د اخلاصه او په پوره باور سره د خدای پاک په حضور کښې داخل شو. ځکه چې زمونږ په گناه گار ضمیر د مسیح وینه نوستلے شوې ده چې مونږ پاک کړی، او زمونږ بدن په پاکو اوبو سره وینځلے شوے دے. (۲۳) راي خې چې مونږ د خپل امید په اقرار کولو بغېر د یرېدو نه کلک ودرېږو ځکه چا چې لوظ کړے دے هغه وفادار دے. (۲۴) او راي خې چې سوچ وکړو چې څنگه یو بل ته د مینې او نېکو کارونو د کولو ترغیب ورکوو. (۲۵) او چې مونږ په خپلو کښې د جماعت د راټولېدو نه منع نه شو څنگه چې د ځینو خلقو عادت دے، بلکې یو بل له پايگيرنه ورکړی، او څنگه چې تاسو د مالک ورځ په رانزدې کېدو وینئ. (۲۶) که چېرې مونږ د حق د پېژندلو نه پس هم قصداً گناهونه کوو نو بیا زمونږ د گناهونو دپاره د یوې قربانۍ هم څه فائده نشته. (۲۷) خو یو یروونکے عدالت او غضبناک اور پاتې دے چې د خدای پاک مخالفین به وسوزوی. (۲۸) هر څوک هم چې د موسی شریعت نه منی هغه به د دوو یا درېو گواهانو په گواهی بغېر د څه رحم نه هلاک کړے شی، (۲۹) نو تاسو سوچ وکړئ چې هغوی به د څومره زیاتې سزا لائق وگرځی چا چې د خدای پاک زوی سپک گڼلے وی، او

د لوظ وينه چي هغوي پري پاڪ شوي وُو د هغي بي حرمتي
 ڪري وي، او د فضل د روح بي عزتي يي ڪري وي؟ (۳۰) حڪه
 چي مونڊ هغه پيڙنو چا چي فرمائيلى دي چي، ”بدل اخستل
 زما ڪار دے، بدل به زه اخلم،“ او بيا دا چي، ”مالڪ به د
 خپل اُمت عدالت ڪوي.“ (۳۱) د ژوندي خدائ پاڪ په لاسونو
 ڪبني ورتل ڊيره هيبتناڪه خبره ده. (۳۲) خو هغه اولني
 ورخي رايادي ڪري ڪلهه چي د خدائ پاڪ نور په تاسو
 وڃلڊو، نو تاسو په سخت وخت ڪبني مصيبتونه وزغمل او
 قائم پاتي شوي. (۳۳) تاسو په څو څو ڪرته بي عزته او د
 مصيبتونو په وجه د خلقو تماشه شوي، او ڪله ڪله تاسو د
 هغوي په بد سلوڪي ڪبني هم مدد وڪرو چا چي دامصيبتونه
 زغمل، (۳۴) د قيديانو سره تاسو همدردي وڪره، او تاسو د
 خپل مال لوٽ ڪېدل په خوشحالي سره منظور ڪرل، حڪه
 چي تاسو په ڊي پوهه وي چي تاسو سره يو بهتر او د تل
 ميراث دے. (۳۵) نو په ڊي وجه خپله زره ورتيا مه پرڀردي
 حڪه چي د ڊي ڊير اجر دے. (۳۶) نو تاسو ته د صبر
 ضرورت دے نو چي ڪله تاسو د خدائ پاڪ مرضي پوره
 ڪري نو تاسو به دا لوظ ڪري شوي څيزونه حاصل ڪري.
 (۳۷) حڪه، ”اوس ڊير لڙ وخت دے چي څوڪ چي راتلونڪي
 دے هغه به راشي او ايسار به نه شي. (۳۸) څوڪ چي صادق
 وي هغه به په ايمان پائي. او زما زره د هغوي نه خوشحاله نه
 دے څوڪ چي د ايمان نه وروستو ڪيري.“ (۳۹) خو مونڊ
 هغه خلق نه يو څوڪ چي ايمان نه وروستو شي او بيا هلاڪ
 شي، خو مونڊ وفادار خلق يو څوڪ چي به بچ شي.

۱) نو ایمان دا دے چې په هغه څیزونو باور وکړو

چې د کوم په اُمید یو، او په نالیدلو څیزونو یقین وکړو. ۲)

په حقیقت کښې زمونږ مشرانو د ایمان په وسیله د خدای پاک قبولیت حاصل کړو. ۳)

د ایمان په وسیله مونږ ته پته ده چې عالمونه د خدای پاک په کلام جوړ شوی دی، نو چې

څه په نظر راځي هغه د هغه څیزونو نه جوړ شوی دی کوم

چې په نظر نه ښکاري. ۴) د ایمان په وسیله د خدای پاک

دپاره هابیل د قائن نه بهتره قربانی پېش کړه، او هم د دې په

وسيله هغه د صادق په توگه منظور شو، او خدای پاک په

خپله د هغه قربانی قبوله کړه، هغه مړ هم شو، خو د خپل

ایمان په وسیله هغه زمونږ دپاره یو مثال پېش کړو. ۵)

د ایمان په وسیله حنوک مړ نه شو بلکې آسمان ته ژوندی

پورته کړی شو. هغه هیچا ونه موندلو ځکه چې خدای پاک

هغه بره اوچت کړی وو، ځکه چې د هغه د پورته کېدو نه

مخکښې دا گواهی ورکړی شوه چې د هغه نه خدای پاک

راضی دے. ۶) او بغېر د ایمان نه د خدای پاک

خوشحالول ناممکن دی، ځکه چې څوک خدای پاک ته

راځي هغوی ته په دې ایمان راوړل په کار دی چې هغه

موجود دے او چې څوک هغه لټوی، هغوی ته اجر ورکوی.

۷) د ایمان په وسیله نوح د هغه څیزونو په باب کښې چې تر

هغه وخته په نظر نه راتلل، هدایت وموندو او د خپل خاندان د

بچ کولو دپاره یې کښتۍ جوړه کړه. هغه د خپل ایمان په

وسيله ټوله دُنیا مجرمه کړه او د هغه صداقت وارث شو چې

د ایمان په سبب وو. ۸) د ایمان په وسیله کله چې ابراهیم

وبللے شو نو هغه حُکم یې ومنلو او هغه خائ ته لاپرو کوم
 چې هغه ته په میراث کبني ملاوېدونکے وو، او ورته دا پته نه
 وه چې چرته روان دے خو بيا هم د خپل مُلک نه روان شو.
 ۹ او د ایمان په وسیله په هغه مُلک کبني د مسافرو په
 شان دېره شو د کوم چې ورسره لوظ شوے وو، او سره د
 اسحاق او یعقوب چې هغوی هم په هغه لوظ وارثان وُو، په
 خېمو کبني اوسېدل. ۱۰ حُکه چې ابراهیم د هغه مضبوط
 بنار لیدو اُمید ساتلو چې د منصوبې ماهر او جوړوونکے یې
 خدائ پاک دے. ۱۱ هم د ایمان په وسیله ساره د ماشوم
 پیدا کولو طاقت وموندو، اگر که هغه دېره بوږی او شنډه هم
 وه خو د هغې دا ایمان وو چې خدائ پاک به خپل لوظ پوره
 کوی. ۱۲ نو په دې وجه بيا د یو سړی نه چې د مړی په
 شان وو، چې په آسمان کبني خومره ستوری دی او چې د
 سمندر په غاړه خومره شگې دی بې شمېره اولاد پیدا شو. ۱۳
 هغه ټول خلق مړه شول د چا چې تر مرگ پورې د خدائ
 پاک په ورکړے شوی لوظ ایمان وو. هغوی ته هغه خه ملاو
 نه شو د کوم خیز چې لوظ شوے وو خو هغوی د لرې نه دا
 ولیدو او ورته خوشحاله شول. هغوی دا خبره قبوله کړه چې
 په زمکه هغوی مسافر او غېر مُلکیان وُو. ۱۴ حُکه چې کوم
 خلق دغه شان خبرې کوی، د هغوی نه د دې خبرې پته لگی
 چې هغوی د خپل مُلک په تلاش کبني دی. ۱۵ که هغوی د
 هغه مُلک ارمان کولو د کوم نه چې هغوی راوتلی وُو، نو
 هغوی ته د واپس تللو موقع وه. ۱۶ خو په حقیقت کبني
 هغوی د یو بهتر خائ، یعنی د آسمانی مُلک په تلاش کبني
 وُو، نو حُکه خدائ پاک په دې نه شرمیږی چې د هغوی
 خدائ پاک دې وبللے شی، نو هغه هغوی له یو بنار تیار

ڪڙي ڏي. (۱۷) هم د ايمان په وسيله ابراهيم د آزمېښت په
 وخت اسحاق د قرباني په توگه پېش ڪړو. ابراهيم چا سره
 چې خدائ پاک لوظونه ڪري ۽ هغه دې ته تيار شو چې
 خپل يکي يو زوی قربان ڪري، (۱۸) ڪه څه هم چې خدائ
 پاک فرمائيلي ۽، ”چې هم د اسحاق نه به ستا نسل قائم
 وي.“ (۱۹) ځکه چې د ابراهيم په دې ايمان و چې خدائ
 پاک د مرو نه د بيا ژوندي ڪېدلو قدرت لري، نو ځنگه چې
 هغه ۽ وئيل نو هم هغسې يې هغه د مرو نه بيا ژوندي و موندلو.
 (۲۰) هم د ايمان په وسيله اسحاق يعقوب او عيسو دواړو ته د
 مستقبل برکت ورکړو. (۲۱) هم د ايمان په وسيله يعقوب چې
 ڪله مړ ڪېدو د يوسف ورو زامنو ته يې برکت ورکړو او د
 خپلي امسا په سر يې د تڪيه کولو سره سجدو وکړه. (۲۲) هم
 د ايمان په وسيله ڪله چې د يوسف مرگ نږدې شو نو د بني
 اسرائيلو د مصر نه د وتلو هدايت يې وکړو او د خپلو هډوکو
 د بنخولو په حقله يې حُکم ورکړو. (۲۳) هم د ايمان په وسيله
 د موسي مور پلار د هغه د پېدايښت نه پس تر درېو مياشتو
 پورې هغه پټ وساتلو ځکه چې هغوي وليدل چې ماشوم
 ښکله ڏي او هغوي د بادشاه د حُکم نه ونه یرېدل. (۲۴) د
 ايمان په وسيله موسي چې ڪله لوي شو نو د فرعون د لور د
 زوي بلو نه يې انکار وکړو. (۲۵) هغه د عارضی ژوندون د يو
 څو ورځو عېش عشرت او گناه په ځاي د خدائ پاک د اُمت
 سره د بد سلوک زغمل زيات خوښ ڪړل. (۲۶) هغه د مسيح
 دپاره بد سلوک زغمل د مصر د خزانو نه لوي دولت وگټلو
 ځکه چې د هغه نظر په لوي اجر حاصلولو وو. (۲۷) هم د
 ايمان په وسيله موسي مصر پرېښودو او د بادشاه د قهر نه
 ونه یرېدو، او خپل سفر يې جاري وساتلو ځکه چې د هغه

نظر په ناليدلى خُداى پاك باندې وو او پرې قائم پاتې شو.

۲۸ هم د ايمان په وسيله موسى بنى اسرائيلو ته د فسح اختر كولو حكم وكړو او د دروازو په نرشلونو باندې يې په وينه نوستلو عمل وكړو د دې دپاره چې د مرگ فرېشته د دوى اول پېدا شوى زامن هلاك نه كړي. ۲۹ او د ايمان په وسيله بنى اسرائيل په بحر قلزم داسې پورې وتل لكه چې په وچه زمكه، خو كله چې مصریانو د پورې وتو كوشش وكړو نو غرق شول. ۳۰ هم د ايمان په وسيله د يريحو ښار دېوالونه د بنى اسرائيلو تر اوو ورځو پورې گېرچاپېره تاوېدلو نه پس راوړېدل. ۳۱ هم د ايمان په وسيله راحب كنجره د نافرمانو سره هلاكه نه شوه ځكه چې هغې اسرائيلى جاسوسان په خير قبول كړى وو. ۳۲ او نور زه څه ووايم؟ ځكه دومره وخت راسره نشته چې د جدعون، برق، سمسون، جفتاه، داؤد، سموئيل او د نورو نبیانو حال بيان كړم. ۳۳ هغوى د ايمان په وسيله بادشاهى فتح كړې، د عدل او انصاف حكومت يې قائم كړو او هغه لوظونه چې خُداى پاك كړى وو وې موندل، د زمر و خولې يې بندې كړې، ۳۴ د اور تاو يې بند كړو، او د توري د مخ نه بچ شول. هغوى په كمزورتيا كښې طاقت حاصل كړو، په جنگ كښې طاقتور شول او د غېرو ملكونو فوجونه يې په تېښته كړل. ۳۵ ښځو خپل مړى بيا ژوندى وموندل. ځينو په ځان وهل ټكول تير كړل، رهائى يې منظوره نه كړه، د دې دپاره چې هغوى ته بهتر قيامت حاصل شي.

۳۶ په ځينو پورې يې توقې وكړې، په كورو يې ووهل، او څه يې په زنځيرونو وتړل او په قېد كښې يې واچول. ۳۷ ځينې يې سنگسار كړل، او په اړه يې وڅيرل، په تورو يې مړه كړل، د گډو بيزو څرمنې يې اغوستې وې، په محتاجي، په مصيبت،

د بد سلوکی په حالت کښې سروهلی بروهلی گرځېدل. (۳۸)
 دُنیا د هغوی لائقه نه وه، هغوی په دشتو، غرونو او د زمکې په
 غارونو او سوږو کښې هواگیر وگرځېدل. (۳۹) د خپل ایمان
 په وجه د هغوی ټولو بڼه تعریف وشو، خو هغه څه ورته ملاو
 نه شول د کوم چې ورسره لوظ شوې وو. (۴۰) نو خدای
 پاک زمونږ دپاره یوه بڼه منصوبه جوړه کړې وه، هغه دا چې
 زمونږ سره به هغوی کامل کړې شی.

د خدای پاک تربیت ورکول

۱۲ (۱) نو په دې وجه بیا چې د گواهانو دومره لویه گڼه
 زمونږ نه چاپېره ده نو راځئ چې مونږ هم هر یو پیتې او هغه
 گناه چې مونږ په آسانی سره انښلوی د ځان نه لرې کړو، او
 راځئ چې په هغه منډه کښې په صبر سره وزغلو چې مونږ له
 مقرر ده. (۲) او عیسی چې د ایمان بانی او کاملونکې دے
 هغه ته وگورو چا چې د خوشحالی حاصلولو دپاره د سولی
 مرگ وزغملو او د دې په بې عزتی ونه شرمېدلو او د خدای
 پاک د تخت په ښی لاس کښېناستو. (۳) په هغه چا غور
 وکړئ چا چې د گناهکارانو خلقو دومره مخالفت وزغملو، نو
 چې تاسو ستړی او بې همته نه شی. (۴) ستاسو د گناه خلاف
 جنگ کښې تاسو لا تر اوسه دې حد پورې نه یئ رسېدلی چې
 په کښې ستاسو وینه تویه شوی وی. (۵) او تاسو هغه
 نصیحت هېر کړې دے چې تاسو له د زامنو په شان په دې
 ټکو درکړې شو چې، ”زما زویه، د مالک تنبیه سپکه مه گڼه،
 چې هر کله چې هغه تا ملامتوی، نو بې زړه کېږه مه. (۶)

ڇڪه ڇا سره ڇي مالڪ خُداي مينه كوي نو د هغه تنبيه هم
 كوي. او هغه هر هغه ڇا له سزا هم وركوي ڇي هغه پي د
 خپل زوي په توگه قبول ڪري. “ (٧) تاسو تنبيه وزغمي،
 خُداي پاڪ تاسو سره د زامنو په شان سلوك كوي. پلار د
 هر يو زوي تنبيه كوي. (٨) او ڪه تاسو له هغه تنبيه درنه
 ڪري شي په کومه ڪنبي ڇي ٽول بچي شريڪ دي نو تاسو
 حراميان شوي، نه ڇي زامن. (٩) د دي نه علاوه زمونڊ
 انساني پلاران څوڪ ڇي مونڊ تنبيه كوي نو په دي وجه مونڊ
 د هغوي عزت ڪوو. نو مونڊ به د دي نه څومره زياته د هغه
 ڇا تابعداري ڪوو څوڪ ڇي زمونڊ روحاني پلار دے او مونڊ
 له ژوند راکوي؟ (١٠) هغوي خو د لږ وخت دپاره د خپلي
 پوهي په مطابق زمونڊ تنبيه كوي، خو د خُداي پاڪ تنبيه كول
 زمونڊ د فائدي دپاره دي ترڅو ڇي مونڊ د هغه په پاڪوالي
 ڪنبي شامل شو. (١١) همپشه په تنبيه كولو ڪنبي مزه نه وي
 بلڪي هغه دردناك وي. خو وروستو دا د هغوي دپاره د
 صداقت او امن مېوه ونيسي د ڇا ڇي تنبيه شوي وي. (١٢)
 نو په دي وجه خپل ڪمزوري لاسونه او پښي مضبوطي ڪري.
 (١٣) د خپلو پښو دپاره نېغي لاري خوشي ڪري ڇڪه څوڪ
 ڇي شل گوڍ دي ڇي هغوي درز ونه خوري بلڪي مضبوط
 شي.

د خُداي پاڪ د فضل رد ڪولو په خلاف خبرداري

(١٤) ٽولو سره د صلح ڪوشش ڪوي او د هغي پاڪيزگي
 طلبگار اوسي د کومي نه بغير ڇي به هيڅوڪ مالڪ ونه
 ويني. (١٥) خو دي ته گوري ڇي څوڪ د خُداي پاڪ د فضل

نه پاتې نه شی، او هسې نه چې چرته زهريله جرړه راونه

ټوکېږي او ستاسو دپاره د عذاب سبب شی او د هغې په

سبب ډېر خلق پلټت شی. (۱۶) او د دې خبرې خیال ساتئ

چې په تاسو کېنې څوک د عیسو په شان زناکار او بې دینه نه

شی چا چې د یو وخت د روتې په بدل کېنې د خپلې مشرۍ

حق خرڅ کړو. (۱۷) نو تاسو ته پته ده چې کله بیا هغه

وروستو د برکت وارث کېدل غوښتل نو هغه نامنظور شو. او

هغه ته د توپې ویستلو موقع ملاو نه شوه سره د دې چې هغه

په ویر ژړا په هغه برکت پسې ډېر لټون وکړو. (۱۸) نو تاسو

هغه غر ته نه یئ راغلی چې به د اور شغلو، تیارې، تورتم او

طوفان راگېرولو، لکه څنگه چې بنی اسرائیل د سینا غره ته

راغلی وو. (۱۹) او کله چې د بیگل آواز او کلام خلقو

واورېدو نو هغوی منت وکړو چې مونږ سره دې نور کلام ونه

کړې شی. (۲۰) نو هغوی دا حکم برداشت نه کړې شو چې،

”که یو ځناور هم د دې غر سره ولگی نو هغه دې په کاینو مړ

کړې شی.“ (۲۱) هغه منظر په رښتیا سره داسې هیبتناک وو

چې موسی و فرمائیل چې، ”زه د یرې نه ډېر رپېرم.“ (۲۲) خو

تاسو د صیون غر د ژوندی خدای پاک بناړ آسمانی یروشلیم

او د بې شمېره او د زرگونو فرښتو محفل ته راغلی یئ. (۲۳) او

تاسو د خدای پاک اول پیدا شوو مجلس ته راغلی یئ د چا

نومونه چې په آسمان کېنې لیکلې شوی دی. تاسو خدای

پاک له راغلی یئ چې د ټولو خلقو منصف دئ، او تاسو د

صادقانو روحونو ملاقات له راغلی یئ چې کامل شوی دی،

(۲۴) او تاسو د نوې لوظ مینځگړی عیسی او د هغه نوستلې

شوې د شهادت وینې له راغلی یئ، او د هغه قربانی د هابیل د

قربانی نه ډېر بهتره وه. (۲۵) نو پس خبردار شی چې د هغه نه

انکار ونه کړئ څوک چې تاسو ته کلام کوی. نو بیا هغه خلقو ته چې د خدای پاک کلام په زمکه اورولې شو، چې هغوی رد کړو نو بچ نه شول، نو هغه پېغام چې د آسمان نه اورولې کيږي که د هغه نه مخ اړوو نو څنگه به بچ شو؟ (۲۶) د خدای پاک آواز هغه وخت زمکه ولړزوله خو اوس هغه دا لوظ کړې دې چې، ”اوس یو ځل بیا به زه یواځې زمکه نه، بلکې آسمان هم ولړزوم.“ (۲۷) د هغه د ”یو ځل بیا“ الفاظ دې ته اشاره کوی چې خوځېدونکی څیزونه به ختم شي، او نه خوځېدونکی څیزونه به پاتې شي. (۲۸) نو چې مونږ ته داسې بادشاهی ملاوېدونکې ده چې هغه نه خوځېدونکې ده، نورائې چې شکر گزاری او په احترام او یرې سره خدای پاک ته خوښ عبادت وکړو. (۲۹) نو ځکه چې زمونږ خدای پاک سوزونکې اور هم دې.

د خدای پاک د خوشحالولو خدمت

۱۳ (۱) د وروڼو او خوېندو په شان د یو بل سره مینه کوی. (۲) د مسافرو د مېلمستیا کولو نه بې پرواه کېږئ مه، ځکه چې د دې په وجه ځینو خلقو د فرشتو مېلمستیا هم کړې ده خو پوهه شوی نه دی. (۳) قېدیان داسې یادوئ لکه چې تاسو ورسره په قېد کېنې یئ، او چې د چا سره بد سلوکی کيږي، هغوی داسې گنئی لکه چې تاسو سره په خپله بد سلوکی شوی وی. (۴) په کار دی چې ټول د واده احترام وکړي، او بنځه او خاوند دې د یو بل سره وفادار پاتې شي ځکه چې خدای پاک به په خپله د حرامکارو زناکارو عدالت

کوی. (۵) د پپسو د مینې نه خپل ځان وساتئ او څه چې درسره دی په هغې صبر کوئ، ځکه چې خدائ پاک فرمائیلی دی چې، ”زه به هیڅکله هم تاسو نه پرېږدم، او تاسو به هیڅکله نه هېروم.“ (۶) نو ځکه مونږ پېر په زړه ورتیا سره وایو چې، ”مالک زما مددگار دے، زه به ونه یرېږم، انسان به زما څه وکړی؟“ (۷) خپل مشران یاد ساتئ، چا چې تاسو ته د خدائ پاک کلام بیان کړو. د هغوی د ژوند د طریقو نتیجو ته غور وکړئ او د هغوی د ایمان سره سیالی کوئ. (۸)

عیسیٰ مسیح پرون، نن او تل تر تله یو شان دے. (۹) د هر قسم او مختلف تعلیمونو په وجه بې لارې کېږئ مه، ځکه چې دا بڼه ده چې زړه په فضل مضبوط شی، نه د هغه خوراکونو په اصولو کومو چې هغوی ته څه فائده نه ده ورکړی چا چې دا منل. (۱۰) زمونږ داسې قربان گاه ده چې هغوی ترې د خوراک کولو حق نه لری څوک چې په خپمه کېښي خدمت کوی. (۱۱) مشر امام د ځناورو وینه زیات مقدس ځای ته د گناه د کفارې په طور وړی، خو د هغوی لاشونه د خېمې نه بهر سوزولے شی. (۱۲) نو ځکه عیسیٰ هم د ښار د دروازې نه بهر تکلیف وزغملو د دې دپاره چې د خپلې وینې په وسیله خلق مقدس کړی. (۱۳) نو راځئ چې هغه له د خېمونه بهر ورشو او هغه بې عزتی وزغمو چې هغه زغملې وه. (۱۴) ځکه چې دلته زمونږ یو ښار قائم پاتې کېدونکے نشته بلکې مونږ د هغه ښار په لټون کېښي یو چې راتلونکے دے. (۱۵) ځکه دې د عیسیٰ په وسیله مونږ مسلسل خدائ پاک ته د شکر گزاری قربانی پېش کوو او دا د ذکر هغه مېوه ده چې د هغه د نوم اقرار کوی. (۱۶) او نېکی کول او سخاوت مه هېروئ ځکه چې خدائ پاک په داسې قربانو خوشحالیږی. (۱۷) د خپلو

مشرانو خبره اورئ او د هغوی د حکم تابعداری کوی ځکه چې هغوی ستاسو په روحانی ژوند نظر ساتی او خدای پاک به د هغوی په خپله تپوس کوی، نو هغوی دې خپله ذمه واری په خوشحالی او بې شکایت سر ته رسوی، هسې نه چې تاسو ته د دې نه څه فائده ملاو نه شی. (۱۸) زمونږ دپاره دُعا کوی ځکه چې زمونږ یقین دے چې زمونږ ضمیر پاک دے او زمونږ خواهش دے چې په هر لحاظ د عزت ژوند تېر کړو. (۱۹) زه تاسو ته خاص درخواست کوم چې دُعا وکړئ نو چې زه زر تاسو له بیا راشم.

برکت او آخری سلام

(۲۰) اوس دې د سلامتی خدای پاک چا چې د تل د لوظ د وینې په وسیله زمونږ مالک عیسی چې لوی شپون دے د مرگ نه بیا راژوندی کړو، (۲۱) هغه دې د خپلې رضا پوره کولو دپاره تاسو ته هر څه درکړی او هغه دې د عیسی مسیح په وسیله مونږ کښې هغه کارونه وکړی څه چې د هغه خوبښ وی. د هغه حمد و ثنا دې تل تر تله وی. آمین. (۲۲) اے وروڼو او خوښو، زه تاسو ته منت زاری کوم چې زما د نصیحت په کلام باندې غور وکړئ، کومه لنډه لیکنه چې ما تاسو ته وکړه. (۲۳) زه غواړم چې تاسو خبر شی چې زمونږ ورور تیموتیوس آزاد شو. که چېرې هغه دلته زر راشی نو زه به هغه سره تاسو له ملاقات له درشم. (۲۴) خپلو ټولو مشرانو او ټولو مقدسینو ته سلام ووايئ. د اټلی ایمانداران وروڼه تاسو ته سلام کوی. (۲۵) او په تاسو ټولو دې فضل وی، آمین.

تاسو پوښتنې لری؟ +1 807.700.6699

© یوسفزی ۲۰۱۹ pashtobibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.